

Srpski Itebej (opština Žitište) na samoj granici prema Rumuniji, ima nešto manje od 2.000 stanovnika, ali i najvrednije žene. Pre 15 godina one su osnovale udruženje „Vredne ruke“ i ustanovile seosku manifestaciju - BANATSKA TESTIJADA. Udruženje, kao i manifestacija ove godine beleže jubilej - 15 godina. Udruženje je osnovano 05. Martu, ali zbog vanredne situacije obeležavanje je izostalo. Za manifestaciju, prve nedelje septembra, još uvek nema para.

Kata Niković, predsednica Udruženja, kaže da će uz koliku-toliku finansijsku pomoć lokalne samouprave i MZ organizovati, doduše skromije nego ranijih godina, ovu mesnu feštu koja mnogo znači i njima, ali i selu, jer je to povod da ugoste posetioce koji svake godine vole da dođu. Udruženje se od prvog dana finansira od članarina, a od toga često nema dovoljno ni za mesečne dažbine, struju i plin. Aplicirale su na čak pet konkursa, četiri koja su raspisali pokrajinski sekretarijati, jedan lokalna samoupava, ali odgovore još nisu dobili.

U članstvu UŽ „Vredne ruke“ Srpski Itebej nekada je bilo i do 40 žena. Prvi put su izlagale u Jošaničkoj Banji sa onim po čemu su Banaćanke najpoznatije i što najbolje znaju da prave: kolačima, uštipcima, knedlama sa šljivama, i dr. Svi su se divili njihovom izlagačkom prostoru jer je svaka od članica donela neki svoj proizvod. U Jošaničkoj Banji su osvojili prvo mesto. U tri uzastopna nastupa u Ljuboviji proglašene su pobednicama. Svi su ih zvali i svugde su bile tražene. A onda su počele kalkulacije i prve nagrade odlazile onima koji ih ranije nisu dobile. Da se niko ne ljuti. Od tada, vredne Banaćanke su odlučile da pažljivo biraju gde će ići, a njihov proizvod biti validno ocenjen. Stigle su do Beča, a umesto u Pariz, na veliki festival, učestvovalе na manjem u Frankfurtu, i to ne svojom krivicom. I tamo su bile najbolje. U međuvremenu obogatile su svoj proizvodni program.

- Pre 15 godina udruženja je bilo relativno malo, a danas ih ima 400. Nekada smo bile jedno od malobrojnih koje je izlagalo slatko-slani program testenine, a onda su svi počeli da prave kolače. Zato smo odlučile da iskoristimo ono po čemu je ovaj naš kraj poznat - po šljivi „itebejki“ i rešile da kuvamo pekmez. Odmah prve godine dale smo pekmez na analizu u Enološku stanicu Vršac i sa dobijenim sertifikatom mogli taj pekmez da prodajemo na manifestacijama. Prošle godine smo napravile više od 200 kg pekmeza koji nije dočekao zimu. Ove godine analizu smo radile na Institutu za prehrambene tehnologije (FINS) u Novom Sadu i ponosne smo na naš brend - ispričala je Kata Niković.

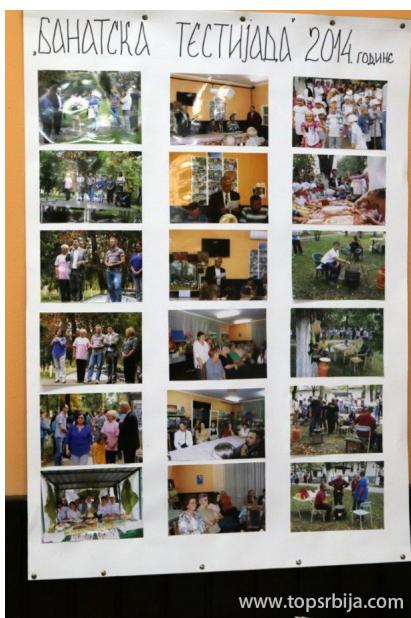
Ona je objasnila i da priča o šljivi „itebejki“ istinita i da je najbolja kao što je i njihov pekmez od te šljive najukusniji. I to nije jedna vrsta šljive, već nekoliko. Trnovača, dve-tri vrste belošljiva, od kojih je bela-roza slatka kao med. Pekmez se pravi od turgunjače, ređe od ceapače, koja dođe kasno i često je imala malo.

Danas UŽ „Vredne ruke“ Srpski Itebej broji 20 članica, od 60 do 75 godina. Za one najstarije Kata kaže da su i najaktivije i da su uvek voljne da umese, krenu na put, na snimanje, ili daju intervju.

Tokom prošle godine UŽ „Vredne ruke“ bile su deo projekta „Jaka žena snažno selo“ Informativnog centra za poslovnu standardizaciju i sertifikaciju (BSC centar) Novi Sad, koji je uključio 15 udruženja iz cele Vojvodine. U sklopu projekta članice tih udruženja imale su priliku da pohađaju obuke, edukacije iz marketinga, strategije predstavljanja na tržištu i kreiranja onlajn platforme u funkciji povećanja vidljivosti njihovog rada i savremenog načina prodaje njihovih proizvoda i usluga. Organizovan je i Donatorski fruštok s ciljem da se ukaže na probleme i potrebe žena na selu, kao i da se animiraju donatori koji bi mogli da pomognu da se njihov položaj popravi, a time i ojača selo.

Jedan od njihovih zahteva bio je da im se popravi krov na zgradi koji su dobili na korišćenje od MZ, gde se okupljaju i druže, gde dočekuju i ugošćuju članice drugih udruženja ali i goste sela, i gde drže kompletну opremu dobijenu preko raznih konkursa. Do sada se niko nije javio da im pomogne.

- „Jaka žena - snažno selo“ definitivno odgovara istini. Ovaj projekat povezao nas je sa nama sličnima, koje želimo i znamo svašta da radimo. On je ženama ulio dodatnu sigurnost, preko potrebnu, posebno seoskim ženama, od kojih mnoge nikada nisu bili dalje od prvog većeg grada. Projekat nam je dao dodatnu snagu i volju da nastavimo sa našim radom ali, trenutno se suočavamo sa brigom kako ćemo da održimo našu manifestaciju i kako ćemo da popravimo krov. Bojim se da ćemo ako ne dobijemo finansijsku pomoć morati da ugasimo udruženje - izjavila je Kata Niković.

www.topsrbsija.com

Pomozimo seoskim ženama čijim se umećima divimo
ponedeljak, 22 jun 2020 11:01

